

ת"פ 40524/11/16 - מדינת ישראל נגד מיכאל זיס - נדון, שלומי ביטון - נדון, דניאל פאר - נדון, סאהר שלבי, יצחק לוי - נמחק

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 40524-11-16 מדינת ישראל נ' זיס (עציר) ואח'

כבוד השופטת אליאנא דניאלי	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשמים	
מדינת ישראל	
1. מיכאל זיס - נדון	
2. שלומי ביטון - נדון	
3. דניאל פאר - נדון	
4. סאהר שלבי	
5. יצחק לוי - נמחק	

גזר דין - נאשם 4

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים בפתחה של ישיבת הוכחות, בכתב אישום מתוקן ביום 17.3.2019, בו יוחסו לו עבירות של **סיוע לסחר באיברים ותיווך לסחר באיברים**, בניגוד לסעיף 36 (א)(1) בחוק השתלת איברים, תשס"ח - 2008 (להלן: "חוק השתלת איברים") ביחד עם סעיף 36 (א)(2) וסעיף 36 (א)(3) בחוק ויחד עם סעיף 31 בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן בעבירות של **קבלת דבר במרמה**, בניגוד לסעיף 415 בחוק העונשין ו**שימוש במסמך מזויף**, בניגוד לסעיף 420 בחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן מלמד כי הנאשם נטל חלק בפרשייה רחבה, בה קשרו נאשמים אחרים קשר לסחר באיברים, שעניינו בהשתלת כליה מתורמים חיים, תמורת תשלום לתורמים החיים ותשלום של החולים בהם הושתלו הכליות, הכל בניגוד לחוק השתלת איברים. ההשתלות בוצעו בבתי חולים בטורקיה בשנים 2015 - 2016, תוך שימוש במסכת של עבירות זיוף והטעייה של אותם בתי חולים. עוד עולה מכתב האישום, כי לאחר ביצוע ההשתלה הבלתי חוקית לא דאגו הנאשמים לטיפול ומעקב רפואי בתורמים, וסיכנו את בריאותם.

חלקו של הנאשם 4, הוא הנאשם שבפני, היה באירוע אחד במסגרתו שימש חלק מהקשר לביצוע השתלה בלתי חוקית כמתואר לעיל.

הנאשם נכח במספר פגישות עם מושתלת כליה פוטנציאלית, בגופה אמורה הייתה להיות מושתלת כליה של בחור כבן 21, אשר הסכים למכור את כלייתו משנקלע לחובות כספיים.

במסגרת הקשר זייף נאשם 1 מסמך שנחזה להיות הפנייה רפואית עבור התורם, וכן זוייפה תעודת לידה על מנת שיחזה

כי לתורם ולנתרמת אותו שם משפחה.

משמלווה פוטנציאלי אחר לא יכול היה לצאת את הארץ, נקשר קשר עם הנאשם שבפני על מנת שילוה את התורם והנתרמת בנסיעתם להשתלה הבלתי חוקית בטורקיה.

עובר ליום 24.1.16 קיבל לידיו הנאשם 4 מידי נאשם אחר העתקי מסמכים אישיים של התורם, את מסמכי הרפואיים של הנתרמת ותעודת לידה מזויפת על שמה של אישה שכלל איננה קיימת הנחזית כאמו של התורם, מסמכים אותם היה אמור הנאשם למסור בבית החולים בטורקיה.

ביום 24.1.16 יצא נאשם 4 מהארץ בטיסה לאיסטנבול על מנת לחבור לתורם ולמושתלת הפוטנציאלית. אלו עברו באיסטנבול בדיקות בבית החולים, ובתום סדרת בדיקות הודיע הצוות הרפואי לנאשם, לתורם ולנתרמת, כי ההשתלה לא תבוצע נוכח העדר התאמה במסמכים האישיים שהוצגו על ידי הנאשם.

בעקבות סירוב בית החולים לאשר את ההשתלה, פנה הנאשם בתיאום עם נאשם 1 לבית חולים אחר לצורך ביצוע ההשתלה. הנאשם הונחה שלא לדבר עברית, להסתיר את הקעקועים שעל גופו וליצור מצג לפיו הוא אחיינה של המושתלת הפוטנציאלית, בפני ועדה, אשר אכן אישרה את ההשתלה. יומיים לאחר מכן בוצעה ההשתלה, ושלושה ימים לאחר ביצועה, ביום 15.2.16, טס התורם עם הנאשם חזרה לישראל.

עם נחיתתם פגש בתורם נאשם 2, אשר מסר לתורם סכום כסף חלקי מזה עליו הוסכם, והינחה אותו שלא לפנות לקבלת טיפול רפואי.

במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה לעונש. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר בפועל, ואילו הנאשם עתר כי תיבחן ביטול הרשעתו.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים.

תסקיר ראשון, נושא תאריך 11.7.19, מלמד כי הנאשם בן 42, נשוי ואב ל-4, בן למשפחה נורמטיבית אשר חונך לערכים. הנאשם סיים לימודי משפטים בירדן בשנת '98, ומשמש כמתמחה.

אין לחובתו הרשעות קודמות, ואולם בעברו 17 תיקים סגורים בעבירות רכוש ומירמה.

הנאשם לקח אחריות מלאה על המיוחס לו בכתב האישום, ומסר כי בתקופה בה בוצעו העבירות היה בעל עסק לתיאום השתלות שיער, שעה שנאשמים 1 ו-2 פנו אליו תוך מצג שווא של זהותם וביקשו ממנו לתאם עבורם בית חולים וועדה בטורקיה עבור ההשתלה. לדבריו, בעת שהסכים לשותף עימם פעולה לא ידע כי מדובר במסמכים מזויפים ובמעשה שאינו חוקי, ושיתף פעולה כשהתשלום הוא המניע העיקרי.

במהלך התיאום והליווי החל להבין שמדובר במעשה שאינו חוקי וכי אין קשר משפחתי בין החולה לתורם, אך חשש לחזור בו משום שהבין כי מדובר בקשר עם עבריינים וכן חשש מה יעלה בגורל התורם והחולה אם ינטוש אותם. בהמשך, לא

שיתף פעולה פעם נוספת עם נאשמים 1 ו- 2 על אף ניסיונותיהם, כך לדבריו, לשכנעו ללוות אנשים נוספים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה אך פורמלית, מביע חרטה על מעשיו אך מגלה אמפטיה חלקית ומתקשה להתחבר לפגיעה שגרם, כשהוא מצמצם וממזער את חלקו ומידת מעורבותו. הרושם הוא כי התייחסותו למעשיו נעשתה נוכח אימת הדין, ולא מתוך חיבור אותנטי לדפוסי ההתנהגות הפוגעניים והמרמתיים.

שירות המבחן סבר כי הליך טיפולי עשוי לסייע לנאשם לבחון את מניעיו ואת דפוסי התנהגותו, ולפיכך התבקשה דחייה קצרה.

בתסקיר השני, נושא תאריך 18.9.19, צוין כי שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם הנאשם בתקופת הדחייה, וכי לדברי בא כוחו הנאשם יצא בתחילת חודש אוגוסט לחופשה בטורקיה, שם נעצר, ככל הנראה על רקע מעורבותו בתיק. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה.

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ הנאשם אסופת מסמכים שתורגמה מטורקית לעברית, המרכזת החלטות מבית המשפט באיסטנבול בעניינו של הנאשם. מהמסמכים עולה כי הנאשם נעצר בטורקיה בגין "ביצוע או תיווך לסחר באיברים" וביום 11.3.21 הוסרו התנאים המגבילים שהוטלו עליו, במסגרת החלטות שהורו תחילה על מעצרו ולאחר מכן על שחרורו בתנאים מגבילים.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה תיארה בטיעוניה את הרשת בה נטל חלק הנאשם, רשת אשר סחרה באיברים של אזרחים ישראלים תמורת בצע כסף ובניגוד לחוק השתלת איברים, כתוכנית עבריינית חוצת גבולות שפגעה גם בשמה הטוב של המדינה. בהקשר זה הובהר כי המדינה נדרשת להגיש דו"ח שנתי לארה"ב בסוגיית הסחר באיברים, וכי קיימת ביקורת על התנהלות המדינה בסוגיה.

היא עמדה על מטרת חוק השתלת איברים, אשר נועד להבטיח את מצבם הרפואי של התורמים והנתרמים, כמו גם את מצבם הפסיכולוגי והעמדתם על הסיכונים הכרוכים בהשתלה.

נטען כי הגם שחלקו את הנאשם היה מצומצם, הרי שבלעדיו לא יכולות היו העבירות להתממש, שכן ראשי הרשת היו מנועים לצאת מהארץ והנאשם שימש כאיש הקשר היחיד בין הנאשמים בארץ לתורם והמושתלת בטורקיה, תוך שימוש במצגי שווא הן בארץ והן בטורקיה, וכאשר בסופו של יום נותר התורם ללא כליה בגופו וללא מעטפת רפואית.

בהתייחסה למניע לביצוע העבירות, ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר היה בבצע כסף.

אשר לעונשים שנגזרו על המעורבים האחרים בפרשה, נטען כי נסיבותיהם שונות מעניינו של הנאשם. נאשם 3 אך הגיע

לשדה התעופה וחזר על עקבותיו. בעברו הרשעה רלוונטית, והוא נידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

נטען כי בסוגית הסחר באיברים התנהלו תיקים ספורים ברחבי הארץ, ולכן קשה להציג מתחם ענישה. ברוב התיקים שנידונו עמדו ראשי הרשת לדין.

אשר לטענה כי הנאשם היה עצור בטורקיה, משהמסמכים בנושא הוצגו רק במעמד הטיעונים לעונש הגיבה להם המאשימה בכתב, וטענה כי לא ניתן להבין מהם אם הם מתייחסים לאירועי כתב האישום, והאם הנאשם זוכה כטענתו.

המתחם שהוצע על ידי המאשימה נגזר מנסיבות ביצוע העבירה, הרתעת היחיד והרבים, והועמד על 6 - 18 חודשי מאסר. נתבקש לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, נוכח הודאתו ולקידחת האחריות, כמו גם היעדר עבר פלילי. לחומרה שקלה המאשימה היעדר הליך טיפולי.

כן נתבקשו מאסר על תנאי, פיצוי גבוה ומשמעותי למתלונן, וקנס.

ב"כ הנאשם הגיש בפתח טיעוניו לעונש כאמור, אסופת מסמכים מתורגמים מטורקית, המתייחסים לתקופת מעצרו של הנאשם בטורקיה.

נטען כי הנאשם לא הורשע בעבירה של קשירת קשר, ולא היה חלק מהרשת הבינלאומית.

חלקו הסתכם בליווי יחיד של תורם בטורקיה. ב"כ הנאשם היפנה להודאתו וללקידחת האחריות, לאמור בתסקיר שירות המבחן, לרצונו של הנאשם להשתקם ולהסכמתו לעבור טיפול.

כן הפנה לעובדה כי למעורבים האחרים בפרשה עבר בעבירות דומות, והם נדונו למאסרים מאחורי סורג ובריה ומאסר מותנה.

בהתייחסו למעורבות הנאשם, ציין כי זו באה לעולם רק בשל העובדה שנאשם 3 גילה בשדה התעופה כי הוא מנוע מלצאת מהארץ, אז נוצר הקשר עם הנאשם, מבלי שהייתה לו הכרות עם התורם או המושתלת, או מעורבות בהשגת המסמכים המזויפים.

אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, צוין היעדר עבר פלילי, היותו בעל משפחה, אשר בשל קשיים שלא פורטו עבר את בחינות ההסמכה במשפטים רק לפני כ-6 חודשים, ורישיונו מעוכב בגין תיק זה.

כן צוין חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, בשנת 2016, שיתוף הפעולה עם המשטרה, ומעצרו הממושך ובהמשך שחרורו בתנאים מגבילים בטורקיה בגין פרשה זו. נטען כי הנאשם נמצא זכאי בדין בטורקיה.

התבקש לפיכך לשקול שוב את הפנייתו החוזרת לשירות המבחן, לשם בחינת ביטול ההרשעה, ומכל מקום עתר ב"כ הנאשם לענישה צופה פני עתיד בלבד.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע התנצלות על מעשיו, ציין את מעצרו הממושך בטורקיה, וביקש כי יתאפשר לו לקבל את רישיון עריכת הדין, לו המתין שנים ארוכות.

דין והכרעה

כתב האישום המתוקן מתאר מסכת ארוכה, במהלכה נוהלה על ידי אחרים רשת בינלאומית שעסקה בסחר באיברי אזרחים ישראלים תמורת בצע כסף, תוך השתלתם בגופם של חולים ישראלים הסובלים מאי ספיקת כליות בתמורה לתשלום, בבתי חולים בטורקיה.

חלקו של הנאשם שבפניו מצומצם לאירוע אחד בלבד, במסגרתו הודה והורשע בביצוע עבירות של סיוע לסחר באיברים ותיווך לסחר באיברים, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף.

מעובדות כתב האישום עולה כאמור כי במסגרת אירוע זה, נקצרה כליה מצעיר בן 21 אשר הסתבך בחובות, והושתלה בטורקיה, תוך מצג שווא בפני בתי חולים בארץ ובטורקיה, הכל תמורת בצע כסף.

עסקינן במעשים שבוצעו באופן מתוכנן, תוך ניצול מצוקתו הכלכלית של התורם, וללא כל פיקוח על מצבו הרפואי לאחר התרומה.

בהקשר זה יאמר כי בשנת 2008 חוקק חוק השתלת איברים, המסדיר את הסוגיה. החוק מסדיר את תהליך השתלת האיברים, ובמסגרתו נקבע כי על אדם המבקש לתרום איבר עבור אחר, לעבור בדיקות רפואיות ופסיכולוגיות, ובסופן ועדת הערכה, אשר לה הסמכות החוקית לאישור התרומה, לקבוע אם הוא עומד בתנאים ומתאים מבחינה רפואית ונפשית, ולאחר שהוסברו לתורם הפוטנציאלי הסיכונים הגלומים בתרומה וזכויותיו.

לא למותר לציין כי הרציונלים שבחוק לא התקיימו במסגרת הפרשה נשואת כתב האישום שבפני, במסגרתה בצע כסף לבדו עמד אל מול עיני הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במעשיו פגע הנאשם בראש ובראשונה בהגנה על שלמות גופו וכבודו של אדם, כמו גם בצורך להגן על החלשים בחברה, שמא בשל מחסור, מצוקה כלכלית או הפעלת לחץ נפשי, יפעלו למכירת איבריהם באופן המטיל בהם מום, תמורת תשלום.

בעבירת המרמה פגע הנאשם גם בחופש הבחירה והרצון.

מעשי הנאשם פגעו גם בשמה של מדינת ישראל, כעולה מטעוני המאשימה, ובהתחשב במצגי השווא בפני בתי חולים בטורקיה.

אשר למדיניות הענישה, הרי שאם ניפנה תחילה לנאשמים בתיק זה, נלמד כי עניינו של נאשם 3 הסתיים ב-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מע"ת וקנס בסך 2500 ₪.

יאמר כי לחובת אותו נאשם עבר רלוונטי, בגינו נידון ל-6 חודשי מאסר. עם זאת, בעניינו הורשע בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בלבד, ובית המשפט ציין במסגרת גזר דינו נסיבות חריגות, ובהן מצבו הרפואי של בנו הפעוט, תוך שהוטעם שאלמלא נסיבות חריגות אלו היה נידון לעונש משמעותי יותר.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 28516-08-14, **מדינת ישראל נ' שמואלי ואח'**, ניתן ביום 13.2.18 (פורסם בנבו), הוא גזר הדין במסגרתו נידון מיכאל זיס, נאשם 1 בתיק שבפניי, לאחר שהודה והורשע בכתב האישום בתיק זה ובכתב אישום נוסף, ב-17 עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, 10 עבירות של סחר באיברים ותיווך לסחר באיברים, 8 עבירות ניסיון לסחר באיברים ותיווך לסחר באיברים, 17 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 16 עבירות של עושה, 7 עבירות של שימוש במסמך מזויף, 4 עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, 5 עבירות על חוק איסור הלבנת הון, ועבירה של ניהול ספרי חשבונות כוזבים.

הנאשם נדון ל - 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי בסך 390,000 ₪ וחילוט בסך 100,000 ₪.

שלומי ביטון, נאשם 2 בתיק שבפניי, הודה אף הוא בשני כתבי אישום, בביצוע 10 עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, 5 עבירות של סחר באיברים ותיווך לסחר באיברים, 5 עבירות של ניסיון לסחר באיברים ותיווך לסחר באיברים, 10 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 8 עבירות של עושה, סחיטה באיומים ושתי עבירות איומים.

אף הוא נדון ל-5 שנות מאסר, הכוללות הפעלת מע"ת לתקופה בת שנה שהוטל עליו בתיק קודם, מע"ת, ופיצוי בסך 60,000 ₪.

בת"פ 26647-08-10 (מחוזי י-ם), **מדינת ישראל נ' שם טוב**, ניתן ביום 4.4.13 (פורסם בנבו), הושתו על נאשם שהורשע במסגרת 13 אישומים בעבירות של איסור תיווך בחוק השתלת איברים, ניסיון תיווך, עושה וניסיון עושה, סחיטה באיומים, איומים והפרת הוראה חוקית, בן 70 נעדר עבר פלילי, 36 חודשי מאסר וענישה נלווית.

בת"פ (שלום ת"א) 26462-05-15, **מדינת ישראל נ' סנדלר ואח'**, ניתן ביום 19.5.19 (פורסם בנבו), נגזר דינם של 7 נאשמים שהודו והורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן שייחס לכל אחד מהם על פי חלקו, עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, סחר באיברים ותיווך לסחר באיברים, סיוע לסחר באיברים ולתיווך לסחר באיברים, ניסיון לסחר באיברים ולתיווך לסחר באיברים, וסיוע לניסיון לסחר באיברים ולתיווך לסחר באיברים.

על נאשם 1 נגזרו 24 חודשי מאסר, ועל נאשמים אחרים הושתו מאסר של ממש או מאסרים לריצוי בעבודות שירות (למעט נאשם נוסף, עליו הושת מאסר מותנה בלבד נוכח מצבו הרפואי).

בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, לענישה (הלא רבה) הקיימת בסוגיות אלו, לרבות בענינים של נאשמים נוספים במסגרת תיק זה, ולנסיבות ביצוע המעשים, מקבלת אני את המתחם לו טענה המאשימה וקובעת כי הוא עומד על 6 - 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

אשר לגזירת דינו של הנאשם שבפני בתוך המתחם, הרי שכאמור, הוא נידון בשל האישום הראשון לבדו. עם זאת, אין להקל ראש במעשיו, משהיה הגורם המקשר בפועל בטורקיה, בין התורם, הנתרמת ובתי החולים שם, לנאשמים האחרים בישראל, ואשר בזכות מצג השווא שהוצג יצאה לבסוף התרומה לפועל. כן יוזכר, כי הוא נפגש עם הנתרמת גם מספר פעמים בארץ טרם היציאה לחו"ל.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ואולם ראה לנגד עיניו את בצע הכסף, בהתעלמו ממצוקתו של התורם, ובאופן אשר הביא בסופו של יום לפגיעה ולנזק בלתי הפיך בגופו. כתב האישום חושף לפיכך כיעור מוסרי, וניצול מצוקה וחולי, נוסף על עצם ביצוע העבירות על החוק. לא למותר להזכיר בהקשר זה כי התורם לא קיבל את מלוא סכום הכסף שהובטח לו, ואף נאמר לו בשונו לארץ כי לא יפנה לקבלת טיפול רפואי.

שקלתי את נסיבותיו של הנאשם כפי שבאו בפני במסגרת תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם בן למשפחה נורמטיבית, אשר מתקשה להתחבר לפגיעה שגרם, מצמצם וממזער את חלקו ומידת מעורבותו, ואינו מחובר באופן אותנטי לדפוסי ההתנהגות הפוגעניים והמרמתיים. בהתאם לתסקיר הנאשם נזקק לטיפול בסוגיה זו, טיפול שלא החל עד היום.

בעניין זה אני מוצאת להתייחס לחלוף הזמן ולטענות בדבר מעצר הנאשם בטורקיה.

בהקשר זה יובהר כי התיק נקבע תחילה להבאת הראיות, לאחר שעניינם של הנאשמים האחרים הסתיים, ולאחר דחיות מרובות מצד נאשם זה, ואי התייצבות חוזרת אשר בעטייה הוצאו צווי הבאה בעניינו.

משהודה בסופו של דבר הנאשם במיוחס לו, הוא הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. הדיון נדחה לשם טיעונים לעונש, אולם לאחר קבלת התסקיר הראשון וחוו"ד הממונה, הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם נעצר בטורקיה.

בנסיבות אלו נדחו הטיעונים לעונש מספר פעמים, ובסופו של יום ביום 5.5.20, משלא שוחרר הנאשם ממעצרו הנטען בטורקיה ולא שב לגבולות ישראל, הוריתי על התליית ההליכים נגדו בהתאם לסעיף 94א(א) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

ביום 27.5.21 הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם שב ארצה לאחר תקופה בת כשנתיים, ואולם אך ביום 9.3.22 הוגשה לבית המשפט בקשה מוסכמת מטעם הצדדים לחידוש ההליכים בתיק זה, ונקבע מועד לדיון, אשר אף הוא נדחה על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להציג מסמכים הנוגעים למעצר הנאשם בטורקיה.

בדיון מיום 10.4.22, בשים לב לחלוף הזמן המשמעותי, הן ממועד ביצוע המעשים, הן ממועד הגשת כתב האישום והן ממועד ההודאה והרשעתו של הנאשם, לא נעתרתי לבקשת ההגנה לשוב ולהפנות את הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר עדכני, והדיון נקבע לשם שמיעת הטיעונים לעונש.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגשה לעיוני אסופת מסמכים מתורגמים מטורקית, ונטען כי הנאשם היה עצור בטורקיה בגין העבירות המיוחסות לו בכתב אישום זה, שהה שנה וחצי במעצר וכחצי שנה במעצר בית בתנאים מגבילים, ובסופו של דבר יצא זכאי בדיון.

יאמר כבר עתה, כי נסיבות המעצר לא הובררו בפניי. אף אם הנאשם שהה במעצר בגין עבירות של סחר באיברים, לא הוצגו בפניי ראיות המלמדות כי הוא נעצר בגין המעשים המיוחסים לו במסגרת תיק זה, שמא התקיימו בעניינו חשדות אחרים המייחסים לו מעורבות בעבירות דומות נוספות.

יתרה מכך, עיון במסמכים החלקיים שהוגשו מלמד כי הנאשם ככל הנראה לא שהה במעצר ממש תקופה בת שנה וחצי כנטען, וכך גם לא הוצג בפניי מסמך המלמד כי הוא זוכה בסופו של יום.

ניתן אך להניח כי לו היה מסמך שכזה, הייתה ההגנה מגישה אותו.

למעלה מהצורך יאמר כי בנסיבות שתוארו לא מתקיים בעניינו האמור בס' 11 בחוק העונשין, התשל"ז-1977, שעניינו במעצר בגין אותה עבירה.

בנסיבות אלו, איני מוצאת מקום להתייחס למעצרו של הנאשם בטורקיה כאל נסיבה מקלה בתיק זה.

אשר לסיכויי השיקום שנטענו, הרי שמהתסקיר שהוגש עולה כי הנאשם זקוק לטיפול. הנאשם לא החל בטיפול - במסגרת שירות המבחן או במסגרת אחרת, ובנסיבות אלו אין מקום לחרוג מהמתחם שנקבע, או למקם את הנאשם בתחתיתו.

בהתחשב במכלול שתואר לעיל, נוכח הכיעור שבמעשים, הפסול שבהם, הנזק לתורם - בן 21 בסך הכל, והתובנה החלקית בלבד של הנאשם לנזק אותו גרם, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה ביום 2.11.22 בשעה 8:00.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים, לבל יעבור העבירות בהן הורשע או כל עבירה על חוק סחר באיברים.

ג. פיצוי למתלונן בסך 5000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 2.11.22 ובכל 1 לחודש שאחריו.

ד. קנס בגובה 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.23.

העתק הפרוטוקול יישלח לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.